

Papir Posten

nr. 4 . december 1956 . 6. årgang

INDHOLD

Selskabets formand, J. P. Stensballe død . . .	3
Kobestævne	4
Fra sikkerhedstjenesten	8
Forslagsvirksomheden	9
Ombygning af P. M. 5 på Dalum	12
Læserbreve	15
Skrivebordsstrategi	16
Fodboldrejsen til Finland	19
Niilo Kanto død	24
Smånyt om papir	25
Firma nyt	25
D. f. P. Sports-nyt	27
Jubilæer	32

★

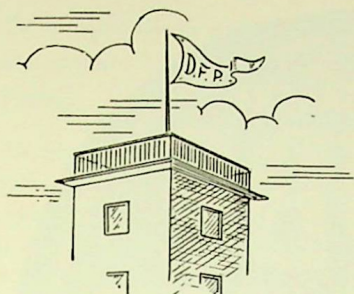
Oplag: 3300

★

Da artikler og oplysninger, der bringes her i bladet, hovedsagelig er beregnet for selskabets medarbejdere, er eftertryk heraf forbudt uden nærmere aftale.

Forsiden:

Et gammelt træsnit af Maglemølle Papirfabrik fra tiden omkring 1889, da den blev sammensluttet med 7 andre fabrikker i A/S De forenede Papirfabrikker

Papir-Posten

nr. 4 . december 1956 . 6. årgang

Udgiver: A/S De forenede Papirfabrikker

★

Redaktion:

E. Persson

Selskabets formand

DIREKTØR, CIVILINGENIØR

J. P. STENSBALLE

DØD

Den 4. oktober afgik selskabets formand, fhv. landstingsmand, direktør, civilingeniør J. P. Stensballe, ved døden 82 år gammel. Direktør Stensballe blev indvalgt i selskabets bestyrelse 1. januar 1925 og udtrådte 11. november 1927, da han blev udnævnt til trafikminister. Han genindtrådte i bestyrelsen den 3. august 1929, da han ikke var minister mere, og valgtes den 2. april 1937 til formand og medlem af kontrolkomiteen, hvilke hverv direktør Stensballe bevarede til sin død.

For vort selskab var direktør Stensballes formandstid en periode med

stadig fremgang, men også med store vanskeligheder, ikke mindst under og efter krigen. Vor formand var altid parat med råd og dåd og interesserede sig levende for alt, hvad der foregik inden for selskabet, hvis trivsel lå ham stærkt på sinde.

For direktionen var formanden en sjælden god støtte, og vi vil alle savne ham meget. Det er et kapitel i selskabets historie, der afsluttes ved direktør J. P. Stensballes død, men mindet om ham vil altid blive æret og bevaret inden for A/S De forenede Papirfabrikker.

ADAM B. BENDIX.

I de senere år er D.f.P. i større og større udstrækning begyndt at træde offentligt frem – at vise flaget – for også uden for de rent faglige kredse at blive kendt og derved skabe en vis velvillig indstilling – en good will – omkring navnet og produkterne.

En af de måder, hvorpå vi således dyrker vore »public relations«, som man kalder det, er at deltage i udstillinger. For andet år i træk havde vi på købestævnet i Fredericia i august måned en stand, der denne gang blev kaldt: Fra gammelt papir til ny karton. Til udstillingsgæsterne blev uddelt en lille brochure, der handlede om D.f.P. og navnlig om K M 2 og dens råvarer og færdigvarer, ligesom vi også udleverede en praktisk mappe, fremstillet af grå maskinkarton, til at bære alle de mange brochurer i, som udleveres på en sådan udstilling.

Det var travle dage for vore folk på standen. En af »Kustoderne«, assistent Per Hansen, Kartonfabrikken, har sendt Papirposten følgende livfulde beretning efter købeståvnets afslutning:

Herr redaktør!

Det var en fin stand! – Købeståvnets fineste! Nej, det lyder ikke godt, for der var jo også andre gode stands. For eksempel blev Industrirådets jo aldeles populær – ikke mindst for den store »arbejdende« globus' skyld med de mange små danebrogssflag, der markerede de hovedstæder i de forskellige lande, som Danmark eksporterer det ene eller det andet til. Og DBI's! Elefanten lavede op i hele hallen. Der var også Nilfisk med den kendte mannequin fra annoncerne. – Og mange, mange andre.

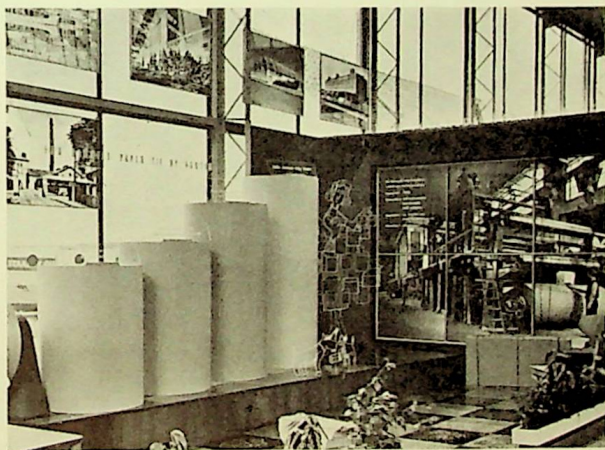
Ikke desto mindre var D. f. P.'s stand en af de allermest besøgte. Løseligt

anslået vil vi regne med, at af købeståvnets godt 80 tusinde besøgende aflagde ca. 150 tusinde en visit ved Papirfabrikkernes stand. (Hr. redaktør! De må virkelig passé på, at der ikke indsniger sig nogen sætternisse her, for tallene er gode nok!) Sagen er jo den, at der allerede fra den første dag var skabt en usædvanlig good-will om standen på grund af den praktiske samlemappe til brochurer; men den vender vi tilbage til senere.

* * *

»Fra gammelt papir til ny karton« hed udstillingen, og den viste kredsløbet i en opstilling af 1) en rulle nyt papir, 2) en roterende tromle med affalds-

Et kig ind på vor stand, hvor man ser ruller af K.M.2's forskellige kvaliteter. På glasvæggen ud mod det fri ses billeder fra D.f.P.'s forskellige afdelinger, og i baggrunden det store billede af K.M.2

papir og 3) fire ruller samt en balle med de nye produkter. Rullerne præ-senterede to kvaliteter maskinkarton, gråt kardus og dækkarton; ballen viste det mere »forædlede« produkt, massivpap.

Denne idé var fiktet garneret med billeder af de forskellige fabrikker, papirlageret og hovedkontoret, samt en fin optagelse af KM2. Som et særligt festligt raffinement var udstillingen indrømmet af mange blomster, som dog i nogen grad distraherede især den lidt ældre, kvindelige del af de besøgende, enten det nu var, fordi de troede, at det var papirblomster, eller det var, fordi de fik den opfattelse, at Papirfabrikkerne samtidig dyrker blomster som en slags biproduktion eller hobby.

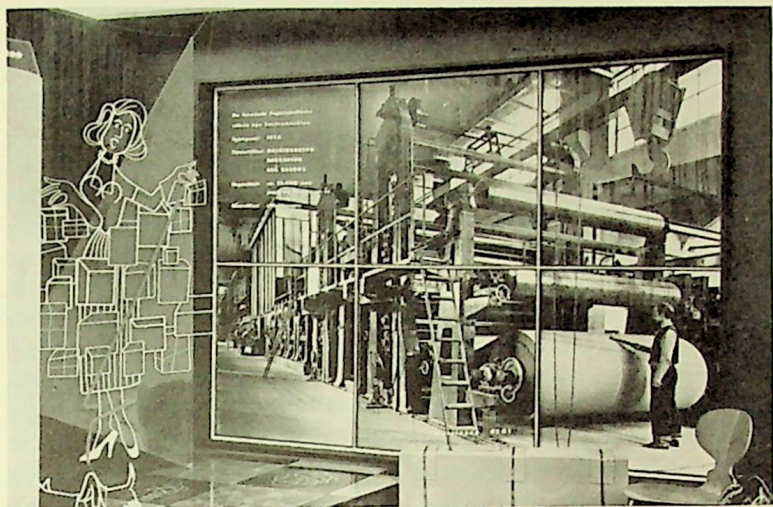
Som de ser af dette billede, var det virkelig et imponerende fotografi af KM2. Den nydelige dame ved siden af billedet er i naturlig størrelse – i hvert fald i højden! D.v.s. at fotografiet målte ca. 2×3 meter. Det blev belyst indirekte bagfra af 12 lamper med i alt 2500 watt – altså lige så meget som det elektriske lys i en 6–7 almindelige lejligheder. Og det var endda ikke for meget. – Og damen med alle pakkerne og to vovser! Er hun ikke dejlig? – Som før nævnt målte hun i højden omtrent det samme som Bodil Kjær; men – noget stillestående var hun, holdt på plads af tynde kobbertråde; og så drojden

– hun var noget ribbet; men hun havde en dejlig dybblå baggrund. (Den er senere, påstås det, blevet til en selskabskjole til arkitektens kone.) Vovserne var ligesom deres herskerinde naturlige nok i nogle af målene. Alt i alt gav de sammen med hende damen liv over de store ting.

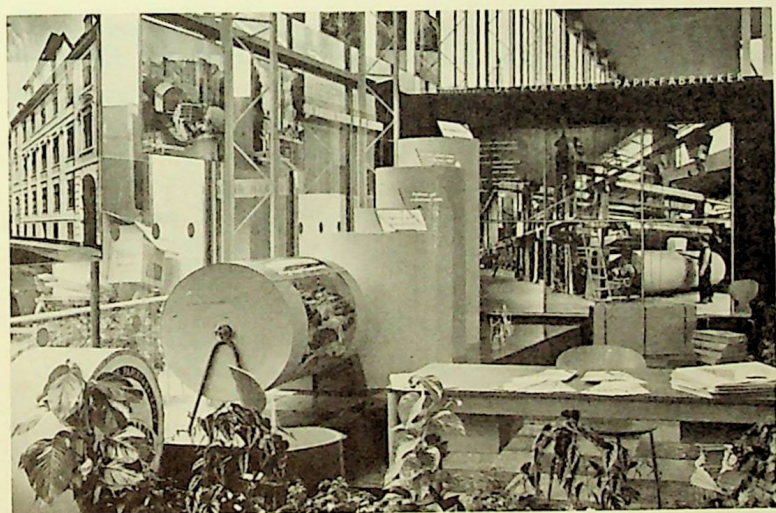
Har De lagt mærke til gulvet? Det var virkelig også værd at nævne. Hvert andet felt var dekoreret, halvdelen med det sammenslyngende D.f.P. og halvdelen med »vikingeskibet«. Udstillingens arkitekt havde selv fremstillet to silketryk og ved hjælp af dem dekoreret felterne.

De forstår, at standen i sig selv var ret omfattende. Alligevel virkede den ikke prangende eller af den grund frastødende. Tværtimod var alt fint sammenarbejdet til et smukt hele.

Det var morsomt at lægge mærke til den forskellige virkning, det havde på de besøgende, om en virksomhed nøjedes med at præsentere sine produkter, eller om den gav et indtryk af både sine produkter og af »sig selv«. Ved den sammenligning måtte Papirfabrikkernes stand afgjort få prisen, idet den både viste een af sine produktioner i selve ideen, som gav standen navn, og desuden gav et indtryk af fabrikkene ved de vellykkede billeder. Hertil bidrog også den nydelige folder, godt sat op og instruktiv, som den var. Den blev uddelt i et antal af 48 tusinde eksemplarer.

Damen med sine pakker og hunde i nærbillede ved siden af K. M. 2

I den roterende tromle kan man se hvilken slags affaldspapir, der kan anvendes

Og så var der samlemappen! De kan forstå, at den måtte blive mangelvare, når der i alt »kun« blev uddelt 40 tusinde. Nu må dertil siges, at den blev handlet sort mellem Fredericiadrenge. Det forlyder således ganske bestemt fra sædvanligvis velunderrettet kilde, at nogle af knægtene ligefrem gjorde dem til genstand for tyveri, røveri og overfald samt andre grimme ting, som ellers ikke ses på tryk i Papirposten.

Men trods det, at bæremappen var kendt over det ganske land, var der alligevel én, der troede, at den var til grammofonplader. Så vil jeg nok holde på, at den dame, der gættede på, at den var til affaldspapir, havde en

noget klarere opfattelse af, hvad sagen drejede sig om. I hvert fald var Fredericias borgere glade for, at deres by ikke lignede en grisesti, som den ellers siges at gøre det i og umiddelbart efter købestævnedagene. – Også udstillerne røbede deres glæde over mappen, »for,« som de sagde, »så tager folk da reklamerne med hjem og studerer dem.«

Desværre nåede vi ikke at anstille nogle vanskelige, men nok højst interessante undersøgelser over det øgede behov for brochurer overhovedet, som mappen ganske sikkert har givet anledning til (– og så: større ordrer til bogtrykkere og papirgrossister – og D. f. P.). ” – STAND – BOY”

FRA SIKKERHEDSTJENESTEN

*Glem aldrig at sørge
for omhyggelig
afspærring ved udgrav-
ninger, åbne dæksler
og andre farlige
steder.*

Forslagsvirksomheden

Forslagsudvalget på Dalum har ved møde d. 15. juni behandlet 13 forslag:

Forslag nr. 91: Kaolin på dampør ved klisterkogning. Opmuntringspræmie kr. 20.

Forslag nr. 92: Måle- og skærepræparat for cirkulær glasplade. Pr. kr. 100.

Forslag nr. 94: Skærm ved klippe-maskine nr. 4. Forslaget anses for at falde uden for forslagskassens rammer.

Forslag nr. 95: Mekanisering af arrangementet til hævnning af valserne på kalender nr. 3. Dels er der ikke noget særligt behov, og dels er den foreslåede anordning ikke hensigtsmæssig.

Forslag nr. 98: Ekstra ekspeditionslem ved marketenderi. Forslaget anses for ikke at høre under forslagskassen, men henvises til f.eks. samarbejdsudvalget.

Forslag nr. 99: Ekstra håndtag til hjælpestrammer på kalender nr. 10. Præmie kr. 20.

Forslag nr. 100: Forøgelse af forskydningsmuligheden på kalender nr. 10's tambourlejhuse. Forslaget vil blive undersøgt nærmere.

Forslag nr. 102: Kran til aflæsning af klæde- eller virekasser. Der skønnes ikke at være behov for det foreslåede.

Forslag nr. 103: Sikkerhedsbælte ved

arbejde i brønd. Det foreslåede bælte forefindes.

Forslag nr. 104: Holder ved båndsav for skæring af træpropper til papiruller. Præmie kr. 150.

Forslag nr. 107: Skærm på rulleværk nr. 7 over tambour-akselstappe for at forhindre, at tambour løftes, inden firkantmuffen er fjernet. Da der ved ophejsning med kraner skal være en mand ved hver krog, anses det foreslåede ikke at ville gavne betjeningen.

Forslag nr. 108: Opsætning af svingdør i nordlig port i PM 6's depot. Dels kræver svingdøre til det fri en ekstra port, dels kan svingdøre ikke anses for at være hensigtsmæssige ved den pågældende trafik.

Forslag nr. 109: Anbringelse af tavler – en ved port ind til ravnholmglitten og en ved port ind til PM 3 og 4 – hvorpå angives, til hvilken stengang udskud skal transporteres. Forslaget henlægges foreløbig. Opmuntringspræmie kr. 25.

* * *

Forslagsudvalget på Gl. Maglemølle Papirfabrik har d. 11. juni behandlet 12 forslag med følgende resultater:

Forslag nr. 275: Cirkelformede »sprællemænd« til erstating for de nu

værende aflange af letmetal. – Der udbetales en præmie på 300 kr.

Forslag nr. 277: Stænkskærme for trækjul på gaffeltruck. – Der udbetales en præmie på 100 kr.

Forslag nr. 278: Erstatning af træ-rullestokke på PM 2's rulleværk med tambourer. – Ideen er ikke ny og har i lang tid været under udarbejdelse på tegnestuen, dog efter en mere praktisk udformning end forslaget.

Forslag nr. 280: Ændring af trug for skraberstøv ved PM 4's torreparti. – Der udbetales en præmie på 75 kr.

Forslag nr. 282: Indbygning af thermostats i kølevandsledningen på rulleværkernes båndbremses. – Der udbetales en dusør på 150 kr.

Forslag nr. 283: Ændring af takten i PM 1's rysteværk. – Den anførte ændring er foretaget på PM 2 og bestilt til PM 1 inden forslaget.

Forslag nr. 285: Ændring af betonvangen under PM 4's torreparti for at skåne filten. – Der udbetales en præmie på 150 kr.

Forslag nr. 286: Sikkerhedskroge på klipperkraner, der benyttes af een mand til aflæsning. – Præmie 100 kr.

Forslag nr. 294: Rengøring ved papirmaskinerne. – Forslaget falder uden for forslagskassens rammer. Ideen er ikke ny.

Forslag nr. 295: Bedre renholdelse af kalandre. – Forslaget falder uden for forslagskassens rammer. Ideen er ikke ny.

Forslag nr. 299: Udsugning ved slibning af valser i valesliberiet. – Der udbetales en præmie på 50 kr.

Forslag nr. 300: Små transportvogne (spadevogne) til værkstedet. – Forslaget falder uden for forslagskassens rammer.

Af tidligere forslag er følgende blevet færdigbehandlet:

Forslag nr. 363: Afkorting af de 2 øverste tørrefilte på PM 4. – Filtforbruget vil stige tilsvarende, og forslaget har derfor ingen praktisk interesse.

Forslag nr. 302: Udnyttelse af 80 t hydraulisk presse til bukning af plader m.m. – Der udbetales en præmie på 400 kr.

Forslagsudvalget havde følgende sammensætning: G. Haase, G. Meng-Lund, B. Zinkbæk, H. Madsen, V. Kierulf.

Forslagsudvalget har d. 10. august behandlet 5 forslag med følgende resultater:

Forslag nr. 215: Sikring af elevatorer med trådnæt og ændring af maskinbrede rulleværker for sikring mod ulykker. – Forslaget er til nærmere undersøgelse.

Forslag nr. 250: Overløbsrør ved stofbeholder for wacofiltre. – Forslaget har ingen praktisk interesse. Manden, der fylder kassen, bør være påpasselig, så den ikke løber over.

Forslag nr. 251: Beskyttelsesskab for kran over pulpere og cycletanke. – Forslaget har ingen praktisk interesse.

Forslag nr. 252: Opløsning af farve i hver sin spand. – Forslaget er til nærmere undersøgelse.

Forslag nr. 259: Kummer til nedtapning af farve i lager- og maskinkar. – Ideen er ikke ny. Sagen har på et tidligere tidspunkt været gennemdrøftet.

Forslagsudvalget havde følgende sammensætning: G. Haase, G. Meng-Lund, B. Zinkbæk, H. Madsen, V. Kierulf.

* * *

Forslagsudvalget på Ny Maglemølle Papirfabrik har d. 11. juni holdt møde og gennemgået 11 forslag med følgende resultater:

Forslag nr. 5205: Fast lejebrille for afdrejning af kalandervalser. –

Forslag nr. 5206: Brille for trykning af kalandervalser. – Forslagene har ingen praktisk værdi, da valserne fremover ikke skal behandles på drejebænken.

Forslag nr. 5207: Fjedrende kuglehoved på oprulleksler på nye økonomrulleværker. – Forslaget undersøges nærmere.

Forslag nr. 5210: Spejl for pressemanden ved PM 11, så han kan iagttage tambouren, når der køres tyndt papir. – Der udbetales en præmie på 100 kr.

Forslag nr. 5213: Fiksering af lejhuse ved udtagning og indsætning af kalandervalse. – Der udbetales en præmie på 150 kr.

Forslag nr. 5214: Kroge for hævnning af kalandervalser ved udskiftning af

valser. – Forslaget undersøges nærmere.

Forslag nr. 5217: Tidsbesparende metode for afretning af sugekasser på stedet. – Forslaget er til nærmere undersøgelse.

Forslag nr. 5218: Optøning med damp af frossen kaolin i udrøringsanlæg. – Forslaget har ikke praktisk interesse.

Forslag nr. 5239: Ændring af tilspænding for afdrejning af papirvalser i slibemaskinen. – Der udbetales en præmie på 200 kr.

Følgende tidligere forslag er yderligere blevet afgjort:

Forslag nr. 5147: Stoftilførselsanordning til wacofilter ved PM 10. – Der anvendes nu en mere simpel og driftssikker anordning end den angivne.

Forslag nr. 5231: Ny form for advarselslapper ved oprulning på PM 10 og kalander. – Den angivne form har ikke vist sig praktisk.

Forslag nr. 5232: Magnetbremse på PM 10's rulleværk. – Den anførte idé er ikke teknisk forsvarlig.

Forslagsudvalget havde følgende sammensætning: Evald Rasmussen, Holger Andersen, G. Meng-Lund, S. Götzsche Larsen, V. Kierulf.

Forslagsudvalget har d. 13. august behandlet 3 forslag med følgende resultat:

Forslag nr. 5240: Placering af afbryder på modsat side af stengang i for-

hold til den nuværende. – Der udbetales en opmuntringspræmie på 25 kr.

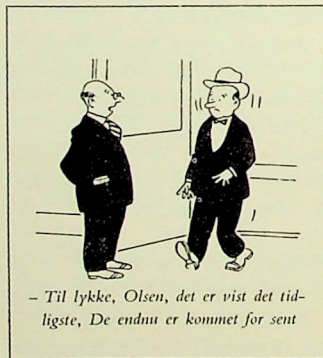
Forslag nr. 5241: Opsætning af rørledning ved mellemkar 11-12 i forbindelse med skiftning på PM. – Forslaget er til nærmere undersøgelse.

Forslag nr. 5242: Anvendelse af »Gamlenol D.P.« på kedlerne i forbindelse med oliefyring. – Ideen er ikke ny. Spørgsmålet har tidligere været droftet med Dansk Kedelforening.

Følgende tidligere forslag blev behandlet og afgjort:

Forslag nr. 5204: Anskaffelse af lappeskive for slibning af hårdmetaller. – Der udbetales en præmie på 75 kr.

Forslag nr. 5216: Buk til brug ved påsætning af torrefilte på PM 10. – Der udbetales en præmie på 100 kr. Forslagsudvalget havde følgende sammensætning: Evald Rasmussen, Holger Andersen, G. Meng-Lund, S. Gotzsche Larsen, V. Kierulf.

– Til lykke, Olsen, det er vist det tidligste, De endnu er kommet for sent

OMBYGNING AF P.M.5

på Dalum

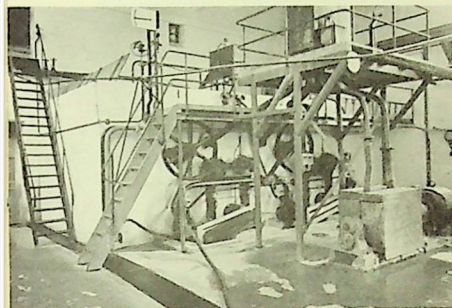
I foråret 1956 besluttede man at stoppe PM 5 for at foretage en ombygning, som skulle omfatte dels en fornyelse af udslidt maskineri, dels en modernisering af de eksisterende anlæg.

Ombygningen er foretaget i flere etaper; 1. etape begyndte mandag d. 9. april og omfattede:

1) Indbygning af separat motor med gear på maskinkarrenes røreværker; herved gik man bort fra de eksisterende remtransmissioner og har opnået at få 2 forskellige hastigheder på røreværkerne; dette giver mulighed for hurtigere blandingshastighed under opfarvning ved igangsætning.

2) Nyt bagvandssystem med nye bagvandskar og ny kasse i rustfrit stål for cirkulerende bagvand. De nye bagvandskar giver dels et større forråd af bagvand til pålægning på hollænderiet, dels en mere konstant kørsel med Sv. Petersen filtret, hvilket giver en større rensningsgrad for filtret.

3) Ny indløbskasse konstrueret dels ud fra erfaringer fra alle vore fabrikker,

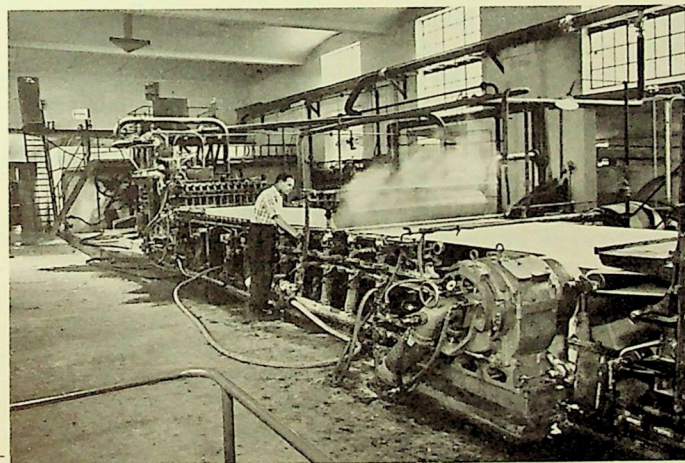

Overst:

P. M. 5's maskine med separat motorer til røreværkerne

Nederst:

P. M. 5's nye suggeauk, der muliggør en væsentlig sikrere kørsel

dels ud fra indløbskasser til rundvirerne på den nye kartonmaskine. Man skulle her forsøge at få en mere ensartet udstømning på viren og således opnå en mere ensartet papirbane på langs såvel som på tværs af maskinretningen.

4) Indbygning af strimmelgrav under gausken; afsnittet føres nu tilbage til maskinkarret, medens det før blev blandet med det cirkulerende bagvand, hvilket kunne give anledning til svingninger i gramvægten.

5) Adskillelse af tørrepartiet for indbygning af en ny limpresse.

Da PM 5 med 3 tørrepartier havde i sigelig tørrekapacitet til de nuværende kvaliteter, har man, ved blot at rykke 3. tørreparti tilbage, kunnet anbringe limpressen mellem 2. og 3. tørreparti.

Første etape var tilendebragt d. 19. juni; selve igangsætningen forløb glat, og forsøget med den nye indløbskasse faldt overordentlig heldigt ud, således at man nu har en fin rettesnor ved fremtidige konstruktioner af nye indløbskasser.

2. etape foregik i fabriksferien 15.-29. juli og omfattede indbygning af en sugegausk; med sugegausken skulle man opnå en væsentlig sikrere kørsel, ligesom virerne skulle opnå en større levetid. Sugegausken blev sat i drift mandagen efter fabriksferien og kører fuldt tilfredsstillende.

3. etape, som endnu ikke er påbegyndt, men regnes udført i efterårsferien 14.-21. oktober, skal omfatte:

1) Udskiftning af brystrulle, registrerruller og virelederuller, idet de gamle ruller er udslidte; medens de gamle ruller har glidelejer, bliver samtlige ruller nu med rullelejer.

2) Indbygning af trykluftstyring i vådpresserne til regulering af pressernes linietryk samt til hævnning af topvalse ved filtpåsætning.

3) Indbygning af limpresse i tørrepartiet, hvorefter vi skulle kunne overfladelime offsetpapir samt efterfugte uglittet og matglittet papir direkte på papirmaskinen og således spare den separate overkørsel på efterlimemaskinen, som vi nu foretager.

Ombygningen har omfattet følgende bygningsarbejder:

1) Forlængelse af Sv. Petersen filterbygning til de nye bagvandskar.

2) Nye render i gulv for bagvandsledninger.

3) Flytning og etablering af transmissionsaksler i forbindelse med sugegausken og limpressen.

4) Ny kælder ved strimmelgrav for drift af snegl og stofpumpe m.m.

5) Udvidelse af kælder ved tørreparti i forbindelse med indbygning af limpressen.

* * *

Vi håber, at ovenstående har givet læserne et indtryk af den ret omfattende modernisering, PM 5 har undergået, og vi tror, at PM 5 nu bedre kan imødekomme de stadig stigende kvalitetskrav fra vore kunder.

Læserbreve

Fra Gl. Maglemølle har pakker Ernst Møller, som i sommer var »8 dage på højskole«, sendt Papir Posten nedenstående brev om turen:

Undertegnede vil gerne her sammen med samtlige deltagere fra De forenede Papirfabrikker takke D.f.P. for de uforglemmelige dage på Ladelund Landbrugsskole, som var arrangeret af foreningen »8 dage på Højskole«.

Der er ikke noget så lærerigt som at tale med kolleger fra andre fabrikker og udveksle meninger, så lærer man, hvordan forholdene er andre steder, i stedet for at gå derhjemme og tro, at alle andre har det meget bedre end een selv.

De 8 dage på Ladelund var helt igennem en dejlig og lærerig uge, vi fik et lille indblik i de forskellige problemer, der er her i livet, gennem de udmærkede foredrag og livlige diskussioner, der fulgte hvert foredrag.

Der er sikkert nogle, som mener, at sådanne 8 dage på »bøhlandet« må være triste, men heri tager de helt fejl. Vi havde slet ikke tid til at kede os, og de 8 dage gik alt for hurtig.

Mellem foredragene samledes deltagerne i haven eller i vejgrøften og talte sammen, alt imens vi nød det og tog solbad, eller vi gik en tur og så på landbruget og diskuterede høst-udsigterne, eller hvornår svinene var drægtige. Også hver aften havde vi besat. Mandag aften var der et ualmindeligt interessant lysbilledforedrag fra en grønlanders liv, tirsdag aften opførte børnene på Ladelund teater for os, onsdag aften havde vi en udflugt til den gamle grænsékro ved Kongeåen, Fallingbro kro, hvor vi dansede og morede os sammen, og om torsdagen havde vi den store udflugt til Vesterhavet, hvor vi var ude i de salte bølger, og bagefter nød vi den medbragte mad i klitterne. Samme aften havde vi en fodbold dyst med landbrugsleverne fra Ladelund, og højskoleeleverne vandt med 2 mål mod 1.

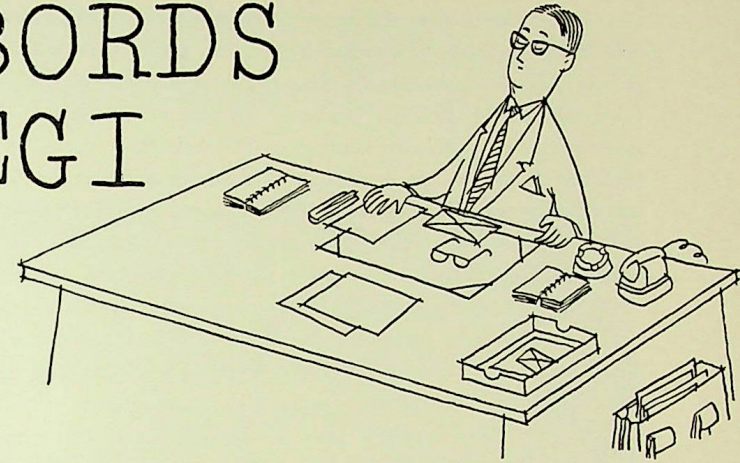
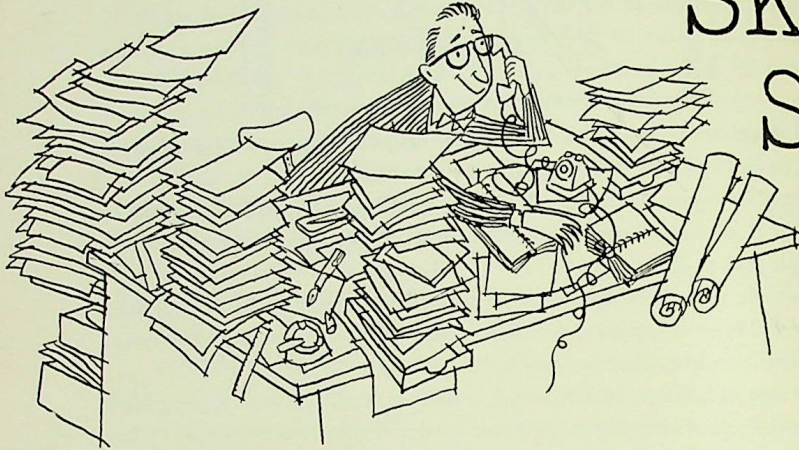
Nu var der ved at blive en lidt trykket stemning mellem højskoleeleverne, det var allerede fredag, og der var kun 2 dage tilbage. Hvor var alle dagene dog blevet af? Men om aftenen kom der atter liv i gemytterne, og vi glædede os over nuet, ved at fru Truels-Christensen sang for og med os.

Ja, sådan gik dagene slag i slag; inden vi så os om, var de 8 dage forbi, en uforglemmelig uge var gået.

Jeg vil gerne endnu en gang på mine kammeraters, nemlig 1 fra Frederiksberg, 2 fra Silkeborg, 3 fra Kartonfabrikken, 4 fra Dalum, 5 fra Ny Maglemølle, 6 fra Lageret og egne vegne takke D.f.P. for de 8 dage og håbe, at endnu flere kan få gavn og udbytte deraf til næste år.

ERNST MØLLER, GL. MAGLEMØLLE.

SKRIVEBORDS STRATEGI

Der er to slags kontormennesker: dem, der holder skrivebordet rent, og dem, der ikke gør. Der er naturligvis mange mellemstadier, men stort set passer ens kolleger fint ind i den ene eller den anden kategori.

Den ene yderlighed er funktionæren, hvis skrivebord altid fremtræder som en uangribelig blankpoleret flade, der kun brydes af et jomfrueligt skriveunderlag og en bakke til udgående post – aldrig mere end halvfuld, eventuelt en dagbog og måske en af disse elegante penneholdere, der skjuler en kuglepen forklædt som en Parker »51«. Den anden yderlighed er manden, hvis skrivebordsplade slet ikke kan ses, fordi den er permanent dækket af papirstabler, blade, brevmapper, kalendere, telefonbøger, skriveblokke, tæpetruller, linealer, blyantbakker, aske-

bægre, aske, clipsbægre m.m. Ja, De har gættet det: jeg ser mit eget skrivebord, mens jeg skriver.

Alt hvad jeg kan tænkes at få brug for i kontortiden, findes på skrivebordet, nær ved hånden. Beklageligvis skal man være lidt af en arkæolog for at bringe det for dagens lys. F. eks. forbliver dagbogen, som bogtrykkeren betænksomt har stillet til rådighed, næsten ubrugt, for når jeg ønsker at lægge hænder på den (eller snarere hånd, for den anden holder normalt på telefonrøret), så skyder jeg med en flot armbevægelse alt, hvad der ligger på skriveunderlaget, til side og nedkradser en dato, en adresse eller et telefonnummer på underlaget. For resten ser mit skriveunderlag helt anderledes ud end hos ovennævnte kollega. Da jeg nemlig aldrig kan finde et stykke løst trækpa-

pir, når jeg har brug for det, har jeg lagt mig den nemme vane til at rive små stumper af skriveunderlaget, med det resultat at kanterne er forrevne og æselørede.

Men hvad der særlig interesserer mig ved skrivebordsstrategi er den filosofi (eller, hvis De foretrækker det, psykologi), der ligger bag. »Ordensmanden« vil hævde, at hans blanke skrivebord er symbolet på hans evne til at fordele arbejdet. (Der er andre udtryk, der også dækker, som f. eks. »skyde arbejdet fra sig«). Fra et organisationssynspunkt er der ingen tvivl om, at »ordensmanden« rangerer adskilligt højere end bunkemanden. Den slutning, man drager, er for det første, at han har en dygtig sekretær, der fungerer som filter og sikrer, at kun korrespondance, der kræver særlig behandling, nogen

sinde når hans bakke for indgående post; og for det andet, at i samme øjeblik sådanne papirer når ham, så forsynes de straks med påtegning: »Hr. A. – bedes diskutere« eller »Hr. L. – vil De tage Dem af dette?« og straks overføres de til bakken for udgående post.

På den anden side har det fyldte skrivebords teknik, omend mindre subtil også visse fortrin, særlig hvis den praktiseres af ovennævntes assistent. Gennem årene vil der blive tradition for, at han er den, der gør hele arbejdet. Dette indtryk bestyrkes af den kendsgerning, at bunkemanden er under konstant mistanke for at gemme manglende sager og papirer. Den rette måde at imødegå en taktfuld forespørgsel er ikke at udslynge et utålmodigt »Nej«, men at lade spørgeren vente, mens De metodisk blader gen-

nem bunke efter bunke med korrespondance, som De har fået oversendt til behandling. På denne måde vil den fulde udstrækning af Deres byrder skinne igennem, og den overbevisning vil fæstne sig, at De bærer byrden af hele afdelingens arbejde. Ingen behøver at vide, at halvdelen af papirerne på Deres skrivebord handler om sager, der forlængst er behandlet.

»Ordensmanden« har imidlertid en simpel måde at tilbagevise beskyldningen, at han aldrig udfører noget arbejde. Alt hvad han behøver at gøre er at anbringe en omfangsrig og altid åben mappe ved siden af sit skrivebord. Og når hans sekretær kommer ind (på et forud aftalt signal) for at lægge papirer i hans bakke til indgående post, mens han diskuterer noget med en underordnet, så afbryder han straks diskussionen, kigger i papirerne og putter dem i tasken under hovedrysten og dyb sukken. Dette antyder, at der er sager så betydningsfulde, at de kun kan behandles efter dybe overvejelser i hjemmets fred og ro. Han kan også som sin første handling mandag morgen aflevere en flodbølge af korrespondance til viderebehandling, det vil give det indtryk, at mens hans hjælpere har været i bio eller til fodboldkamp, så har chefen brugt week-end'en til at slås med afdelingens problemer.

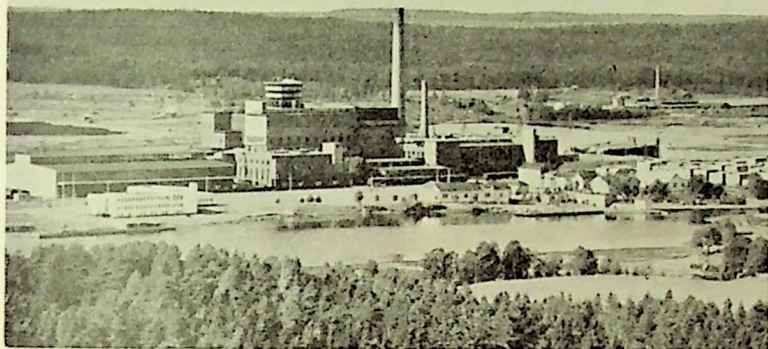
»Ordensmanden« har således alle argumenter på sin side, og mit råd til

nyansatte er at dyrke denne teknik fra deres karrieres begyndelse. Viderekomne henvises til »Parkinsons Lov« Informations kronik 3. december 1955. Den beviser, at man altid bør foretrække to assistenter fremfor én. Dette er meget vigtigt, for at holde sit skrivebord klart er ikke en vane, der kan erhverves senere i livet. Selv om De ikke har nogen, De kan delegere Deres pligter til, kan De dog give indtryk af det ved simpelt hen at proppe alle ikke videresendte papirer ned i en skuffe.

Jeg for min del kommer aldrig til at tilhøre typen med det blanke skrivebord; jeg har ventet for længe med at lære det. Jeg er ikke blot bunksamler, jeg er også skuffefylder. Min midterskuffe er et hvilested for alt, hvad der med et vagt udtryk kan kaldes »personligt«: Kvittringer, kopier af fragtbreve, regler for selvangivelse, postkort fra kolleger på ferie, mærkesedler, udenlandske frimærker, piberensere, stifter til pensils, gamle pebermynter og halstabletter og halvtomme flasker hostesaft. Andre skuffer er fyldt med brochurer, programmer og alle mulige andre publikationer, som jeg ved, jeg aldrig vil se i, men ikke nænner at smide ud.

»Jeg forstår ikke, du kan arbejde i alt det rod«, bebrejder mine venner mig. Det gør jeg heller ikke. Jeg må virkelig begynde på at give noget fra mig. Måske hele mit skrivebord med hele dets indhold – en gang hvert halve år.

FODBOLDREJSEN TIL FINLAND

I foråret fik Papirfabrikkerne fra Kajana Sulfittfabrik – en af vore store cellulose-leverandører – en invitation til at sende et udvalgt fodboldhold til Finland engang i august måned – en invitation, der måtte ses som en fortsættelse af de tidligere fodboldrejser og som et udtryk for det nære tilknytningsforhold, der eksisterer imellem vore to selskaber. Tre gange tidligere har D.f.P. og Kajana's spillere mødtes, 2 gange i Danmark, i 1949 og 1954, og 1 gang i Finland, i 1950.

På grundlag af spillernes indsats ved den årlige fabrikketurnering i Silkeborg den 30. juni og 1. juli i år skulle udvælgelsen foregå, så alle kræfter blev lagt i – hvem ville ikke gerne en tur til Finland.

Udtaget blev følgende: Helge Andersen, Andreas Dudek, Helge Fog Jensen, Johan Jørgensen og V. Jahn Petersen, alle Dalum, Arne Frederiksen, Frederiksberg, Poul Mikkelsen, Arne Petersen og Sv. Aa. Thomsen, Gl. Maglemølle, Erik Flies og Arne Petersen, Ny Maglemølle, Arne Laursen, Silkeborg, samt Børge Rasmussen, Hovedkontoret. Som holdkaptajn Helmer Nielsen, Ny Maglemølle.

Fra Hovedkontoret deltog også dir. L. C. Carlsen og E. Persson, og indkøbschef Kolte-Olsen, som opholdt sig i Finland, stødte til på en del af turen.

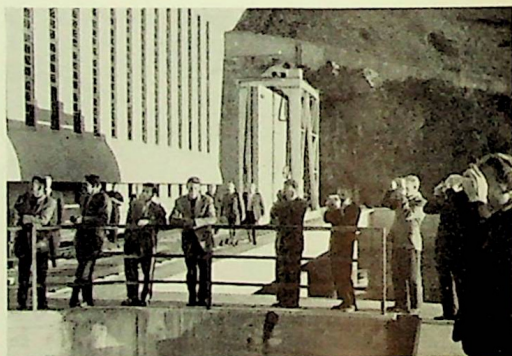
Om eftermiddagen fredag den 10. august samledes deltagerne på S.A.S.s kontoret i København, hvor indskriv-

I Voukatti, øst for Kajaani, besøgte et flot idrætsinstitut. Her starter en del af fodbold-spillerne på en travetur. Nr. 1 og 3 fra højre er henholdsvis socialchef Pentikäinen og cand. jur. Weckman, vore to finske ledere fra Kajana OY.

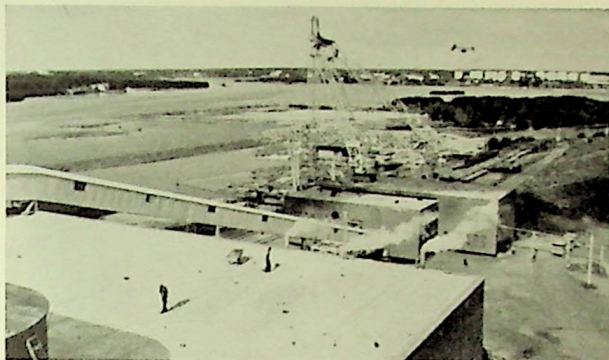
ning af bagagen skulle finde sted. Alle havde i forvejen – efter opfordring – indtaget en solid frokost, thi det stod lidt uklart, hvornår der næste gang skulle spises den dag. Al bekymring viste sig dog hurtigt overflødig, for fra det øjeblik, vi besteg flyvemaskinen i København ved 15-tiden, og til vi trætte gik til køjs oppe i Finland, blev der serveret for os lige præcis

fire gange; så det var ikke sulten, der nagede mest. Flyveturen til Stockholm var – i perioder – noget urolig, så appetitten var behersket, da der på Bromma flyveplads i Stockholm blev serveret smørgåser af anselig kaliber. Mange tænkte vel også på den forestående flyvetur til Helsingfors. Den forløb imidlertid meget fint, og alle kunne rigtig nyde den pragtfulde ud-

Pyhäkoski vandkraftværk var et imponerende anlæg, som det nok var værd at tage et par fotografier af.

Fra toppen af Oulu Sulfatfabriks bygning var der en storslået udsigt. I midten af billedet ses den store tømmerkran.

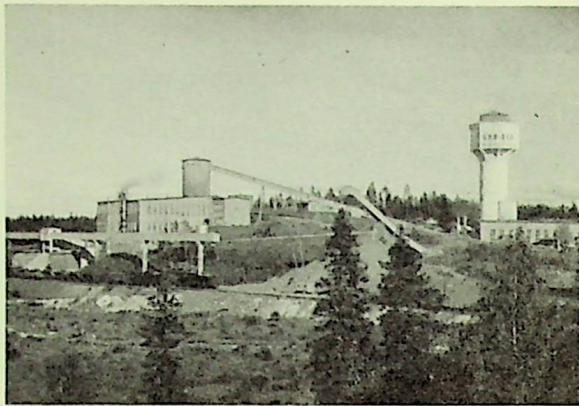
sigt fra den finske maskines store vinduer.

I Helsinki's lufthavn blev danskerne modtaget af socialchef Pentikäinen og cand. jur. B. J. Weckman fra Kajana – begge kendte ansigter fra tidligere. Der var imidlertid kun kort tid i Helsinki, og efter et flygtigt indtryk af byen – der lovede godt for turens sidste dag, som skulle tilbringes dér – blev vi installeret i nattoget til Kajaani, som ligger godt 600 km nordpå. En hel sovevogn var reserveret os alene, og her havde vore værtsfolk arrangeret fin natmad for os. Det var en hyggelig aften med sang og diskussion i korridoren (bl.a. om, hvorvidt togets hjul var 8-kantede, eller om skinnerne manglede) og spilleklub i nogle af kamrene, og klokken var mange, før vi gik til ro.

Lørdag formiddag ankom holdet til Kajaani, og efter at være budt vel-

kommen af direktør Kivi og af endnu en af vore kendinge, Ing. Enwald, og installeret på hotellet, var der et kortere besøg på Kajana O.Y.s imponerende fabriksanlæg, hvor der bl.a. produceres ca. 85.000 tons sulfatcellulose og ca. 25.000 tons papir om året. – Det var for de fleste det første besøg på en cellulosefabrik, så der var nok at kikke på. Som noget ganske nyt blev forevist et netop fuldført anlæg til inddampning af gammel kogelud, som herefter blev anvendelig som brændsel i kraftcentralen! Intet må gå til spilde!

Fodboldkampen – refereret andetsteds i bladet – fandt sted senere på eftermiddagen, og om aftenen var der middag med alle de finske spillere og Kajana's ledelse – og bagefter dans på hotellet, hvor byens ungdom plejer at komme lørdag aften. Det var forbøffende at bemærke den lethed,

Hvor der for få år siden kun var skov og ødemark, ligger i dag et mægtigt foretagende: Otanmäki malmminer

hvormed vore spillere klarede alle progvanskeligheder, der blot kort forinden havde syntes en uovervindelig hindring for nærmere kontakt med vore værtsfolk og deres landsmand.

Søndag morgen startedes tidligt i bus til Vuokatti idrætsinstitut, meget smukt beliggende mellem skove, søer og bjerge, en times kørsel øst for Kajaani. En ny vidunderlig sportshal var netop opført ved instituttet, der gav mulighed for dyrkning af al slags sport og idræt. Eleverne boede i små hytter, der lå spredt over terrainet. Da der fra et nærliggende bjerg var en storslået udsigt milevidt i alle retninger, måtte alle selvfølgelig derop i det skønne vejr. Og bagefter var der mulighed for at stifte bekendtskab med en rigtig finsk badstue. Efter lidt betænkning indlod de fleste sig i eksperimentet. Det krævede lidt tilvænning –

og lidt dyppen hovedet i en spand koldt vand, hver gang varmen blev for voldsom – men så fandt alle også ud af, at det var aldeles herligt – og svingede birkerisene med stor energi for til slut at hoppe på hovedet i søen, ved hvis bred Sauna'en (badstuen) lå.

Efter frokost blev kursen sat vestpå med retning mod Oulu (Uleåborg) ved botniske bugten, der, som rejsens næste mål, lå ca. 200 km borte. Undervejs gjordes ophold i Otanmäki, en ganske ny by midt i ødemarken, vokset op omkring en industri, der kun var 6–8 år gammel: Otanmäki malmminer, hvor der brydes jernmalm. Selve mineselskabets tekniske leder, professor Järvinen, fortalte først om minens tilblivelse og udvikling, og derefter blev det kolossale anlæg beskrevet. Til slut fik de allermodigste af danskerne en elevatortur 240 m ned

under jordens overflade, hvor dele af minen blev beset.

Turen fortsattes til Pyhäkoski, hvor der ligger et stort nybygget vandkraftværk, et af de mange på strækningen mellem Kajaani og Oulu. Det yder 120.000 kilowatt, så selvom spillerne kendte lidt til vandturbiner fra Silkeborg og Dalum (ydeevne henholdsvis 350 og 150 kilowatt), var der nok af interessante ting at se. Ganske imponerende var det også, at hele det kolossale kraftværk – der i ydeevne svarer til de større danske – nærmest gjorde indtryk af at være een-mandsbetjent fra anlæggets nervecenter, kontrolrummet. Og så så manden endda ikke det fjerneste udmattet ud.

Sent søndag aften nåedes Oulu, en by på ca. 50.000 indbyggere. En anden af vore store leverandører, Oulu Sulfatfabrik, var værtsfolk her, og vi blev budt velkommen af direktør

Dybt nede i Otaumäkis minegange

Lehtiö og socialchef Alanne, som havde mødt os allerede i Kajaani.

Næste morgen kørte alle ud til virksomhedens feriekoloni, hvor formiddagen blev tilbragt under tvangfri former i den dejlige natur, og efter frokost var der sight-seeing i »Finlands hvide stad«, som Oulu med rette kaldes. Byen er vokset stærkt i de sidste 10 år, idet den voksende industri i Nord-

Her ses eet af Helsingkis kendteste bygningsværker: Nicolajkirken

finland og navnlig i Oulu har givet beskæftigelse til mange af dem, der ved Karelenes afståelse til Rusland efter vinterkrigen i 1940 ikke ønskede at forblive der og følgelig flyttede til andre dele af Finland.

Oulu Sulfatfabrik blev grundigt beset. Det er en temmelig ny virksomhed, bygget i 1937 og delvis ejet af Kajana Sulfitfabrik. Den er blandt Finlands største cellulosefabrikker med en årsproduktion på ca. 135.000 tons sulfatcellulose. Fabrikken er beliggende direkte ud til havnen, med egen kaj, hvorfra cellulosen afskibes i sommermånederne, når der er isfrit, mens man om vinteren må sende den med jernbane sydpå til de isfri havne.

Efter fabriksbesøget spillede fodboldkampen, som ligeledes er refereret andetsteds i bladet, og om aftenen var der kammeratligt samvær med Oulu-spillerne.

Tidligt tirsdag morgen rejste holdet med fly ned til Helsingfors, hvor der først var sight-seeing, og blandt andet parlamentet, det olympiske stadion og Mannerheim's grav blev besøgt. Alle fik et godt indtryk af Finlands smukke hovedstad. Om eftermiddagen var der fri til på egen hånd at gå omkring, og Finlandsbesøget sluttede med middag på hotel Helsinki, hvor Finska Cellulosaforeningen var vært.

Kl. halv tolv om natten stod holdet atter på S. A. S.-kontoret i »Dagmarhus« i København efter en behagelig

flyvetur. En dejlig og oplevelsesrig tur var forbi, men det interessante og veltilrettelagte program, det hyggelige samvær og den enestående finske gæstfrihed havde gjort rejsen til en stor og uforglemmelig oplevelse for alle deltagere.

Bergsrådet

NIILO KANTO DØD

En god ven af Danmark og af vort selskab er gået bort ved bergsrådet Kantos død den 19. juli.

Niilo Kanto, der blev 59 år gammel, havde i over 30 år været ansat i Sulfitfabrikken Kajaani, de sidste 22 år som virksomhedens administrerende direktør. Under hans dygtige ledelse voksede en stor, moderne industri-virksomhed op i »ødemarken«. Under den sidste krig opretholdt vort selskab et køkken for bespisning af børn fra Kajaani by, og Niilo Kantos taknemlighed var ægte og rørende, og han gjorde siden alt for at give udtryk herfor. Det var bl.a. ham, der var den ledende sjæl i den fodboldholdudveksling, der siden har fundet sted imellem Kajaani og D. f. P., og de, der har været så heldige at komme til Finland, glemmer sikkert ikke hans strålende værtskab. Hans venner her vil savne ham nu, men vil bevare mindet om et sjældent prægtigt menneske.

SMÅNYT
om papir

Kulørte bølgepapæsker

Vort datterselskab A/S Dansk Bølgepap Industri (D.B.I., som vi kalder det i daglig tale), som er Skandinaviens største bølgepapfabrik, har påbegyndt fabrikationen af bølgepapæsker i nye strålende farver: blå, grøn, gul, rød og hvid. De nye æsker skal nok komme til at live op hos købmanden mellem de mere gammeldags æsker af den sædvanlige brune dækkartonfarve.

D.B.I. har også lanceret en anden nyhed: bølgepapæskan med indbygget æskeåbner. Det er en ide, man længe har syslet

med, da mange kunder tit har ønsket en lettere måde at åbne bølgepapæskan på. Dette er nu mulig gjort, idet man blot river en strimmel ud langs den specielle perforering hele æskan rundt. »Låget« løstes derefter af, og varen er nem at tage ud.

Den initiativrige Drewsen

Silkeborg har i dette efterår fejret 100 året for sit gasværk. Michael Drewsen, som i 1844 havde bygget Silkeborg Papirfabrik, var foregangsmand på gasforsyningens område; han fandt det praktisk at anvende gas til belysning i fabrikken, og så fik byen altså gasforsyning samtidig.

Digterpræsten Jens Chr. Hostrup, der kom til Silkeborg i 1856, skriver i sine erindringer om forholdene i den nye by, »at der var en vis fart i udviklingen, så vi straks efter, at vi var flyttede hertil, fik gasbelysning i gaderne, mange år for København«.

FIRMA-NYT

Dalum

Assistent Jørgen Christensen er pr. 6. juni 1956 forflyttet til hovedkontoret - salgsafdelingen.

Civilingeniør Mogens Carlsen er pr.

1. oktober 1956 forflyttet til Hovedkontoret, teknisk afd.

Hovedkontoret

Civilingeniør Bent Christensen er pr. 1. juni 1956 forfl. til Gl. Maglemølle.

Assistent Børge Rasmussen, salgsafdelingen, er pr. 1. juli 1956 udnævnt til overassistent.

Laborant frøken Paula Hagen, Centrallaboratoriet, er afgået ved døden den 29. september 1956.

Frederiksberg

Maskinmester II O. B. Egelind er pr. 1. september 1956 forflyttet til Silkeborg.

1. skærer Walther Svendsen er efter ca. 10 års tjeneste afgået ved døden den 24. maj 1956.

Kartonfabrikken

2. maskinmester Georg Bering er pr. 16. september 1956 forflyttet til Gl. Maglemølle.

Maglemølle

Underværkfører T. Ourø Jensen er pr. 1. juni 1956 udnævnt til værkfører på Ny Maglemølle.

Glittetilsynsmand Poul Børge Hansen er pr. 1. juni 1956 udnævnt til underværkfører på Ny Maglemølle.

2. papirmester Herman Nielsen afgår med pension pr. 30. sept. 1956.

Transportarbejder Viggo V. Sørensen er afgået ved døden den 26. maj 1956 efter ca. 31 års tjeneste.

Servietmaskinmand C. Vilh. Johansen er afgået ved døden den 13. juni 1956 efter ca. 40 års tjeneste.

Følgende har taget deres afsked:

Dalum

Maskinarbejder Ernst Sørensen (ca. 40 års tjeneste).

Stengangsmand Jens Anton Rasmussen (ca. 40 års tjeneste).

Glacésarbejder Hans Fr. Petersen (ca. 37 års tjeneste).

Breakermand Alfred Vald. Petersen (ca. 40 års tjeneste).

Sortererse på kridørsalen Esther Kristine Jørgine Marie Hansen (ca. 41 års tjeneste).

Maskinfører Anders Jakobsen (ca. 40 års tjeneste).

Frederiksberg

Kultriller Niels Peter Holger Nielsen (ca. 31 års tjeneste)

Sortererse Johanne Petersen (ca. 36 års tjeneste).

Maglemølle

Transportarbejder Carl Peter Jensen (ca. 37½ års tjeneste).

Sortererse Marie Nielsigne Jensen (ca. 14 års tjeneste).

Pakkerske Marie Jakobine Larsen (ca. 23½ års tjeneste).

Pakker Hans Chr. William Christensen (ca. 32½ års tjeneste).

Murerformand Hans Marius Hermansen (ca. 28 års tjeneste).

Rengøringskone Kristine Sofie Nielsen Petersen (ca. 30½ års tjeneste).

Transportarbejder Carl Axel Sølborg (ca. 35 års tjeneste).

Maskinarbejder Peter Chr. Lassen (ca. 30 års tjeneste).

Værkstedarbejder Niels Peter Sørensen (ca. 35½ års tjeneste).

Silkeborg

Transportarbejder Chr. Nielsen (ca. 28 års tjeneste).

Lagerarbejder Alfred Rasmussen (ca. 51 års tjeneste).

Kludesorterskerke Anna Sørensen (ca. 25 års tjeneste).

Kludesorterskerke Anna Jørgensen (ca. 29½ års tjeneste).

Pladsarbejder Niels Nielsen (ca. 38 års tjeneste).

D. F. P. SPORTS-NYT

FODBOLDKAMPENE I FINLAND

KAJANA KAMPEN 1-8

Fodboldkampen med Kajana var imødeset med ikke ringe spænding. I de 3 tidligere kampe havde D.f.P. hver gang hevet en sikker sejr hjem, så målregnskabet stod 13-4 til os. Men kunne vi blive ved at klare Kajana så let?

Vort hold havde følgende sammen-

sætning fra målmand til venstre wing: Arne Lauersen, Helge Andersen, Svend Aage Thomsen, Arne Frederiksen, Arne Petersen, Poul Mikkelsen, Johan Jørgensen, Andreas Dudeck, Arne Petersen, Helge Jensen, Jahn Petersen.

Der var feststemning på Kajana OY's nye tætpakkede stadion, da de finske og danske spillere løb ind på banen, der for første gang skulle være scene for en international fodboldkamp. Først blev den danske nationalsang spillet og så den finske. Derefter blev der trukket lod, og finnerne valgte at spille med vinden i ryggen; der blæste en kold vind på langs ad banen. De eneste, som ikke kunne holde varmen, var vist de danske tilskuere, for der vankede smæk for pengene. Der skete noget hele tiden – men mest ved vort mål. De finske spillere gik til sagen. De tacklede igennem – og sikken de kunne skyde på mål. Det var ikke, som vi før havde set dem. Da havde de konditionen og positio-

Kajana's og D.f.P.'s fodboldhold fotograferet sammen efter dysten på det flagsmykkede stadion

nen i orden, men ingen afslutning; her havde de fået det hele med.

Da første halvleg sluttede, stod det 5-0. Vi kom aldrig rigtig i gang; det var, som rejsen sad os i benene.

Anden halvleg gik noget bedre for os, 3-1. Den var mere jævnbyrdig; men med afslutningen var det sløjt. Det danske mål tog Jahn Petersen sig af med hjælp fra Johan Jørgensen.

* * *

OULU KAMPEN 6-2

Efter det noget nedslående resultat i Kajana kan det vel næppe undre, at der var spænding – og nerver på, da D.f.P. stillede op på Oulu Bys flotte stadion til kampen mod Oulu Sulfatfabrik. Mange tilskuere var mødt op for at se dansk fodbold.

Vort hold havde i Oulu følgende sammensætning fra målmand til venstre wing:

Arne Lauersen, Erik Flies, Sv. Aage Thomsen, Helge Andersen, Arne Pe-

tersen, Poul Mikkelsen, Johan Jørgensen, Andreas Dudek, Arne Petersen, Arne Frederiksen, Jahn Petersen.

Man kunne se på alle spillerne, at de ville gå fuldt og helt ind for sagen. Og længe varede det heller ikke, før mere konkrete beviser herfor viste sig. Der var kun spillet fem minutter, så fik vi vort første mål. Kort efter ud-lignede Oulu; men vi kom igen, og så blev det Oulu's tur, da der manglede et minut af første halvleg: 2-2 stod det så.

I anden halvleg tog vi føringen med det samme og havde det meste af spillet. Vore spillere var slet ikke til at kende igen – eller var de netop? Angrebet boltrede sig rigtigt og lavede mål, som det passede dem. Forsvaret gik til sagen, der blev ikke givet ved dørene.

De fem første mål tog Arne Petersen sig af, og det sjette sluttede Johan Jørgensen med.

D.f.P.'s hold opstillet for kampen i Oulu, hvor det jo gik betydeligt bedre end i Kajana

KAMPEN KØBENHAVN - NÆSTVED

Øverst: Driftsbestyrer Olsen overrækker vandrepokalen til Næstveds anfører
 nederst: Københavns målmand må kapitulere

D.F.P.'s FODBOLDTURNERING

Fabriksturneringen 1956 afvikledes lørdag d. 30. juni og søndag d. 1. juli i Silkeborg, som i år skulle arrangere turneringen. Vejr-guderne var os i høj grad venlig stemt. Hele ugen og lige til lørdag morgen havde det været dårligt vejr, men op på formiddagen brød solen frem og strålede fra en skyfri himmel begge dage.

* * *

Om lørdagen spillede som sædvanlig de indledende kampe, og det var i år Dalum og Silkeborg, der først tog

banen i besiddelse. Resultatet blev en sejr til sidste års pokalvinder Dalum på 4-0.

Derefter kom turen til Maglemølle og København, og denne kamp endte også 4-0, og her var det Maglemølle, der var vinderen.

Søndag morgen mødtes så lørdagens tabere Silkeborg og København, og selv om Silkeborg indledte scoringen, kunne de ikke holde stillingen mod Københavnerne, som åbenbart var indstillet på at få revanche for

sidste års nederlag, og kampen endte da også med en sejr til København på 4-1.

Efter de resultater, Maglemølle og Dalum havde opnået om lørdagen og efter det spil, de hver for sig havde vist, var der sikkert ikke mange, der på forhånd turde udpege sejrherren i finalekampen. Det var jo to velspilende hold, der her mødtes, og man kan vist godt – uden at fornærme nogen – sige, at disse to hold ligger i en klasse for sig inden for D. f. P. fodbold.

Dalum kunne ved en sejr tage vandrepokalen med hjem som ejendom; men Maglemølle ville det anderledes; de havde sat sig for at gøre mest muligt for at undgå dette, og man kan jo af resultatet se, at det lykkedes for dem, idet de vandt med 5-2 og dermed vandrepokalen for tredje gang.

Efter finalekampen stillede de to hold op på linie, og driftsbestyrer Olsen overrakte Maglemølles anfører vandrepokalen og lykønskede dem med sejren.

»VIKING« – KØBENHAVN

Badminton

Sæsonen begyndte mandag d. 3. september kl. 18 i Knuthenboghallen på samme baner som i fjor. Angående tilmelding se venligst opslagene de sædvanlige steder.

Fodbold

»Viking«s 1. hold har i F.K.B.U.s fodboldturnerings A række spillet 8 af

sine 11 kampe pr. 15. august og klaret sig pænt. Resultaterne af disse kampe er:

Viking-F. D. B. I.	5-1
Viking-Glud & Marstrand.	0-0
Viking-Havnevæsenet.	4-1
Viking-Kastrup Glasværk.	3-5
Viking-Kbhvns. Fængselsvæsen. .	6-2
Viking-Solbjerg.	2-2
Viking-Tuborg.	1-1
Viking-Alumina.	2-5
»Viking«s 2. hold har i 2 b. rækken spillet 9 kampe af sine 11 pr. 15. august. Resultaterne af disse kampe er:	
Viking-Alumina.	1-3
Viking-Automatic.	1-2
Viking-D. S. B.	0-5
Viking-Jacob Holm.	3-2
Viking-H. B. I.	v. u. k.
Viking-Kastrup Glasværk.	2-3
Viking-L. I. F.	1-8
Viking-B. & W.	5-1
Viking-Atlas.	0-5

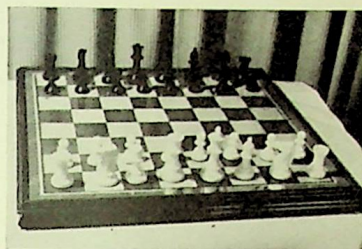
SILKEBORG

Skak

Den årlige fabriksturnering i skak mellem Maglemølle og Silkeborg blev afviklet i Næstved fredag den 25. og lørdag den 26. maj.

Silkeborg, som sidst havde den af direktør Bendix udsatte vandrepræmie – et smukt skakspil –, måtte i år aflevere til Næstved, der vandt stort.

E. Dyhr Sørensen, Silkeborg, skriver herom til Papirposten og beretter i begejstrede vendinger om turen til

Den fornemme vandrepræmie

Næstved, som blev en uforglemmelig oplevelse for deltagerne fra Silkeborg. Ud over afviklingen af skakkampene blev der tid til at bese Maglemølle, og for os, der kun kender vor hjemlige fabrik, var det vældig interessant. Der var arrangeret en udflugt, som ikke mindst vore damer, der gjorde rejsen med, glædede sig meget over. Vi så bl. a. Herlufsholm, Gunderslevholm, Holmegaards glasværk og Sorø Akademi og sluttede af med fællesspisning og dans i Næstved.

Vi i Næstved og Silkeborg, der dyrker skakspillet, håber, at de andre fabriker også vil gå ind for dette fine og interessante spil.

Vi synes, det er det bedste spil, der findes, og ikke uden grund bliver det kaldt »Kongernes Spil – Spillenes Konge«. Vi anbefaler dem, der ikke kan spille det, at lære det. Det vil give mange gode timer.

DALUM »ODIN«

Når disse linier læses, er »Odin« godt i gang med den nye turnering i firma-

klubbernes mesterrække. Da det i sidste turnering viste sig, at vi flere gange ikke kunne stille fuldt 2. hold, har vi i år kun tilmeldt ét hold. Vi har nu for 4. gang i træk vundet mesterrækken, og den udsatte pokal er blevet ejendom. Den afgørende kamp spillede den 5. juli i Kildemosen mod »Fionia«, og den var meget spændende. »Fionia« kunne ved uafgjort kamp vinde mesterskabet, og det så en overgang ud til, at uafgjort skulle blive resultatet. Ved en god kampånd og godt holdspil fik »Odin« dog sejren hjem med resultatet 4-3.

I den årlige fabrik-turnering, som i år var henlagt til Silkeborg, gik det derimod ikke så godt, idet »Odin« i slutkampen mod Maglemølle tabte 5-2.

På det udvalgte hold, som i dagene 10.-15. august har været i Finland og spillet 2 kampe, havde »Odin« den glæde at få 5 mand med. Det var Helge Andersen, Andreas Dudek, Helge Fog Jensen, Johan Jørgensen og Jahn Petersen.

I lighed med tidligere år vil der i den kommende vinter blive lejlighed for klubbens medlemmer til at dyrke bordtennis og badminton. Som det vil være bekendt gennem opslag, har vi søgt optagelse i Fyns Håndbold Forbund for herigennem at dyrke indendørshåndbold i vinter.

Sidst i denne måned afholdtes den halvårslige generalforsamling med sædvanlig dagsorden.

JUBILÆER

DALUM

40 års jubilæum

8. september:
Maskinarbejder
Ernst Sorensen

10. september:
Værkstedsarbejder
Martin Larsen

MAGLEMØLLE

25 års jubilæum

8. oktober:
Toiletpakkerske
Marie Jensen

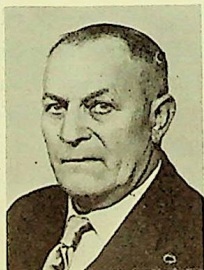
1. november:
Værkstedsmester
Reinh. Rasmussen

40 års jubilæum

22. september:
Kranfører
Peter C. Jensen

20. oktober:
Pakker
Ole Nielsen

SILKEBORG

40 års jubilæum

6. oktober:
Kludeeffersorterer
Carl Petersen

